

Beste JCI Senate

Beste Nadja, Beste Geert

Beste JCI Harelbeke,

In juni was het eindelijk zover en kon ik naar mijn allereerste JCI congres vertrekken en meteen ook de Europese conferentie. Na maanden uitkijken naar het evenement, konden we enkele weken op voorhand het programma samenstellen. Ik was meteen verrast van het ruime aanbod opleidingen en activiteiten. Samen met Astrid Declercq waarmee ik de delegatie van JCI Harelbeke vormde, stelden we enthousiast een goedgevuld programma samen. Na even twijfelen of we ook op hotel zouden gaan, beslisten we al snel om bij de Belgische delegatie aan te sluiten om zo alles uit deze vierdaagse te halen.

Op de eerste dag gingen we als snel op verkenning naar het BMCC waar we onze badge konden ophalen en repton we ons naar de eerste activiteiten. Zelf had ik me ingeschreven voor de workshop kantklossen, enerzijds uit nieuwsgierigheid wat het exact inhield, anderzijds uit pure nostalgie want mijn grootmoeder waar ik als peuter/kleuter af en toe wel eens bleef slapen, heeft ook heel vaak gekantklost. Hoe ze precies tewerkging kon ik me natuurlijk niet herinneren, maar ik wist wel nog dat ik vaak naast haar zat terwijl ze bezig was, en dat ik zo heb leren tellen als kleine kleuter. De workshop werd geleid door Anne en dat deed ze vol passie. Ik was vrij snel weg met de techniek en vond het fantastisch om op die korte tijd van 2u toch een nieuwe skill bij te leren. Het is de perfecte bezigheid om even alle andere taken te vergeten en helemaal op te gaan in de juiste volgorde van handelingen om het juiste patroon te vormen. Later ben ik Anne nog tegengekomen op de Trade Fair en kon ik het prachtige logo bewonderen van het EC die ze helemaal gekantklost had, zeer indrukwekkend. Kortom, een hele fijne start van de conferentie.

Na een snelle omweg naar het hotel, repton we ons opnieuw Brugge in, deze keer naar het concertgebouw van Brugge voor de openingsceremonie. Ik had op voorhand niet echt een idee waar ik me moest aan verwachten. Bij het binnenkomen in het concertgebouw, besepte ik plots dat ik zometeen ongeveer 1300 mensen bijeen zouden zien, waarvoor JCI een betekenis had. Op elk ander event of netwerkmoment waarbij JCI ter sprake komt, is de eerste vraag meestal 'Wat is JCI?' of 'Wat doet JCI?'. Dit was de eerste keer dat ik zoveel mensen bijeen zou zien, waarbij dat niet het geval zou zijn en dat vond ik wel een heel fijne gedachte. Op de receptie werden stilaan de eerste contacten gelegd en toen was het tijd voor de ceremonie zelf. De voorstelling van alle nationale voorzitters was ronduit impressionant, ik was vooral zeer positief verrast van het aantal vrouwelijke voorzitters. Nadien kwam Dominique Persoon als keynote aan bod en hij nam de volledige zaal mee in zijn ondernemingsverhaal. Ik vond het zeer inspirerend, hoe hij telkens de fun-factor die voor hem zo belangrijk is naar voor kon brengen in elk van zijn ondernemingen. De chocolade pralines die we mochten proeven, waren natuurlijk een zeer lekkere bonus. Na de ceremonie zijn we nog even langsgegaan op de afterparty, waar ik meteen ook enkele andere JCI afdelingen tegenkwam en met hen kon kennismaken. Samenvattend, meteen een eerste geslaagde dag, dit beloofde voor de volgende 3 dagen.

Op de tweede dag had ik gepland om enkele keynote speakers te volgen en de Trade Fair te bezoeken en was ik vrijwilliger om Goran te helpen bij zijn kaasproeverij workshops die hij ging geven. Plannings maak je altijd om die te kunnen wijzigen, dus belandde ik de hele dag bij Goran,

waardoor ik wel de keynotes mistte, maar gelukkig was het niet ver om toch even op de beurs ook rond te lopen.

De bedoeling was om Goran wat te ondersteunen tijdens zijn workshops en waar nodig in het Engels of Frans mee te helpen vertalen, maar daarin kon hij met zijn partner zeker zijn plan trekken dus kon ik helpen met het voorbereiden van de bordjes, afruimen, afwassen enz. Het was een intense dag met heel veel trappenlopen, maar heel fijn aangezien een senator ook als vrijwilliger kwam helpen. Zo heb ik praktisch de hele dag heel veel verhalen uit de geschiedenis van JCI kunnen horen en uit eerste hand te horen krijgen wat JCI allemaal voor hem ook betekend had. En intussen passeerden heel veel deelnemers van de conferentie voor de workshop, waardoor ik de hele dag fijne interacties had. Het traplopen had zijn tol geëist en 's avonds ben ik dan helaas niet op de Swiss-German night geraakt, maar de batterijen werden wel opgeladen voor de volgende twee dagen.

Op vrijdag had ik me ingeschreven voor de opleiding rond ledenwerving en retentie, waarbij we interessante discussies hadden en het ook duidelijk werd dat het een uitdaging is voor vele afdelingen zowel nationaal als internationaal, maar het werd ook zeer snel duidelijk dat het lidmaatschap in verschillende landen helemaal anders aangepakt wordt. Dit gaf interessante gesprekken. Waar ik het wel iets moeilijker mee had was het feit dat de workshop vooral focuste op leden binnenhalen zoals een salesproces, waar ik het met mijn HR achtergrond ietwat moeilijk mee had om mensen als een soort 'koopwaar' te beschouwen, maar niettemin bracht de workshop wel wat inzichten en interessante uitwisselingen met de andere deelnemers.

Ik was bij het inschrijven blijkbaar net te laat voor het Aquafin bezoek, wat ik heel spijtig vond, maar daardoor lukte het me wel om even te gaan kijken naar de deelname van de Belgische ploeg aan het Debat kampioenschap. Zelf had ik het nog nooit meegemaakt, ik had enkel nog maar de Amerikaanse versies gezien in films en series, dus voor alles een eerste keer. Helaas had onze Belgische ploeg verloren van een zeer sterke Franse ploeg, maar ik was zeer sterk onder de indruk van hun deelname en het verloop van deze wedstrijd. Het leverde interessante discussies rond onder andere onderwijs en ondernemerschap op. Elke dag iets bijleren is heel vaak mijn motto, dus ook deze nieuwe ervaring kon ik alleen maar appreciëren.

Op vrijdag was er ook de Belgische receptie wat ik een heel fijn initiatief vond, om enkele andere afdelingen beter te leren kennen. Ik zou die week erna verkozen worden als inkomend voorzitter, dus dit was ideaal om enkele gezichten te leren kennen. Voor de conferentie kende ik vooral mijn eigen kern en dan enkele leden uit naburige kernen, maar dankzij de conferentie heb ik mijn netwerk binnen JCI Vlaanderen/België ook heel sterk kunnen uitbreiden, wat zeker van pas zal komen in het aankomende werkingsjaar in mijn rol als voorzitter.

Na het missen van de Swiss-German night, konden we toch niet ontbreken op de Romanian night. Een pittig drankje als verwelcoming bracht ons meteen in de sfeer.

Op zaterdag ben ik in de voormiddag gaan helpen bij het dekken van de tafels, een heuse opdracht om een gala tafel te dekken voor 1300 gasten, maar dankzij de vele helpende handen van heel veel mede-JCI'ers ging dit verrassend snel, tegen de middag waren de tafels volledig geplaatst en gedekt en tot mijn grote verrassing was dit het moment waarop ik eigenlijk het meest nieuwe mensen heb leren kennen. De gezamenlijke focus op het afwerken van de opdracht bracht ons samen, en veel van hen kwam ik later die dag op het galabal terug tegen.

Na nog een fietstocht waarin ik vooral ook enkele Nederlandse JCI'ers leerde kennen en we Brugge en Damme per fiets verkenden, was het tijd voor de activiteit waar ik al de meest wilde verhalen van gehoord had, het afsluitende galabal. Zeer lekker eten, fijn gezelschap aan tafel en een mooie afsluitende awardceremonie, het was de kers op de taart van deze vierdaagse. Ik heb alleen maar respect en ontzag voor het organiserende team. Voor mij was het mijn eerste (Europese) conferentie, maar ik heb verschillende mensen horen vertellen dat ze het een van de betere edities vonden in de laatste jaren.

Enorm moe, maar zeer voldaan konden we zondag terug huiswaarts keren, de corona besmetting nam ik er dan ook maar bij achteraf, aangezien ik nog even kon teren op de roes na de conferentie.

Ik wil U dan nogmaals enorm bedanken voor het initiatief van de first timer grant om zo de deelname van 'nieuwe' leden te stimuleren. Mij heeft het alvast gemotiveerd om vaker aan deze conferenties deel te nemen. Het NCN valt helaas samen met een familieuitstap, maar de datum voor het Vlaamse congres volgend jaar staat al met stip aangeduid in de agenda.

Genegen JCI groet

Stefanie Monteyne